

te bodem spoštoval, ker res si spoštovanja vreden list. Od kar sem poznal „Slov. Gospodarja“ še on ni nikoli kaj tacega kmetom naznanil. Njegov edinorojeni sin „Naš dom“ ali kak ga že imenujejo „slovenski Pavluha v gospodski obleki“ bi bil tudi lahko kaj tacega (jeseni p. 1.) ubogim kmetom naznanil, pa mislil je, kaj meni znano, kak se Vam pri Veliki Nedelji godi, ako imam le jaz v Mariboru pri svojem starem očetu dovolj zizat, a vi dragi kmetje smete že poginiti. Torej „serbus“ „Naš Dom“ in njegov očaj „Slov. Gospodar.“ Poslovimo se od vaju, ne poprašajte za nas nikoli, mi za vaju nikdar ne bomo, pač pa vama željimo srečno smrt, kako bode večnost, premislila sama. Rodovedni smo, kaj bodo g. pref. Korošec, urednik „Slov. Gosp.“ črez to rekli, in kaj bode urednik „Našega Duma“ prihodnji teden o tem pisal. Znam v naprej, da me na južino nikdar ne bodeta povabila. Ne zamerita, ker sem jaz zdaj naročnik „Štajerca“, kateri kmetom v sili pomaga. Pregovor pravi: gđor v nesreči pomaga, tisti je pravi prijatelj, in res „Štajerc“ ti storiš tako, bodi ti čast in hvala.

Alimepoznate?

Kaj je Martinekov Lovro priženil.

(Narodna.)

1.

Kaj tužen sem, vprašujete,
Če prav sem se oženil;
Pa da si s tem — verujete?
Življenje sem ogrenil.

2.

Da tega nikdar ne tajim,
Cvenk je imela žena:
Pa saj pri zlatu jaz ne spim,
D'nar — sreča ni nobena.

3.

Ko po poroki prvo noč
Sem v kamrico jo vedel,
In ko nje velo truplo vzroč,
Strmenja sem prebledel.

4.

Z glavé odviti si lase,
Sem videl svojo Lizo;
Iz ust si vzela je zobe,
Ter djala jih na mizo.

5.

Al' prsa prožna, polna te,
Oh vse le vata, guma;
Cvetoča lica, barva le,
Pogreškov drugih truma.

6.

Povejte zdaj, kaj siromak,
Naj začnem s tako babo,
Saj to od vas umeje vsak
Da taka ni za rabo.

7.

Zato pa tužen sem sedaj

To peče me nemilo.
Bog daj, da tužen moj slučaj
Bi drugim bil svarilo.

S. —

Veličan pri Ormožu. Pri nas so se letos občinske volitve vršile dne 10 t. m. v prostorih g. Al. Mikla. Namen našega poročila je, vsem našim častitim občanom posebno pa politični oblastnji razjasniti, kako da se pri nas včasih vršijo občinske volitve pod pritiskom nekaterih okrajnih dostojanstvenikov in njihovih pristašev, ki nas brijejo kakor jim je le mogoče. Ubogi kmet se ne more braniti takih kmetskih prijateljev (?) ter se jim dobrovolno podvrže. Jako grdo je, če možje, od katerih se pravi da postave poznajo nepravilno volijo, kakor se je pri nas predrznil znani gospod dr. Omulec iz Ormoža. Hotel je s pooblastilom gospoda župnika Murkoviča od Sv. Barbare v III. volilnem redu voliti. Ne da bi si kdo mislil, da bi naš „Vanček“ bil celo hempaste glave, le sam se je čutil; kmet Mašek mu je dobro vtrnil, ter ga opomnil da je to nepostavno. Adlatusa in prvega besednika našega doktorja, gospoda Trstenjaka ni bilo zraven, zato pa je velečastiti „nadjurist“ obnemogel. Hudo jezen je iztrgal iz rok perovodja g. Petovarja volilno pooblastilo in ves razdražen je mustače trikrat okoli nosa nasukal ter ranjen na časti zapustil volilnico. Kaj le to pomeni da „verhje“ in „biser“ ormožnih prvakov pride na pomoč klerikalnemu mogočniku svetinjske fare?! — Prav za prav mogočni župnik Bohanec, tako imenovan „južnoštajerski Aksakof“ niti ne potrebuje tuje pomoči. Volil je sam s štirimi glasi in sicer za se kot župnik, za cerkev, potem s pooblastilom za g. učitelja Čeha iz Ljutomera in kar posebno omenimo še enkrat, za se kot častni občan. Nikdo se ni upal mu na rep stopiti. Nekateri so mezgetali ali kmalu jim je bilo žal in najrajše bi se v zapečjake poskrili, kajti mogočni Aksakof kot oznanjevalec svetih resnic jih je grozno zavrnil ter jih prepuščal od svoje nezmotljivosti ne samo v verskih ampak tudi v volilnih zadevah. In volilci kot potrpežljive ovčice so potrpežljivo prenašali krivico, katero jim je storil njihov dušni pastir. Vpraša se, ali zamore tako nespodobno početje ljudstvo napeljevati k dobremu djanju ki ga zahteva naša sveta vera?! Ali je slavnemu okrajnemu uglavarstvu ta slučaj znan, da naroči preiskavo v korist opravičenih volilcev?!

Zunanje novice.

V verige uklenjeni ropar ušel. Porotno sodišče v Komeliji je obsodilo nedavno roparskega morilca J. Letkyja na vislice. Potem so ga imeli v verige ukovanega v ječi, a vkljub temu je ušel in sicer z verigami vred. —

Ljubezen in zakon pri Arabcih. Mladi Arab če se hoče oženiti, šteti z denarjem, da si more kupiti pri svojem prihodnjem tastu nevesto. Ženin mešetari z očetom za nevesto, katere pa še videl ni. Oče hvali njene vrline, da več skupi, ženin pa isto znižuje in